

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Brevis Institvtio De Salvtari Poenitentia Peccatoris

Viexmont, Claude de

Coloniae Agr., 1725

VD18 1361598X

Paræneseos ad pœnitentiam conclusio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50113)

muero, omnium iniquitatum mearum non recordabitur Dominus: quare igitur conuertar hodie, & non cras? Sed quid, frater charissime, si ante crastinum erit finis tuus? qui pœnitenti tibi tantam spondet misericordiam, peccanti tibi non promittit crastinum diem. Metuendum est, ne dum ad finem differtur conuersio, incerta mors citius præueniat, quam pœnitentia subueniat. Ne sic sperando augeas peccatum, datus tibi est dies mortis incertus: rursus etiam ne desperando augeas peccatum, datus tibi est pœnitentiæ portus. Quæ etsi in fine dierum bona est: melior tamen est, quæ longè ante finem agitur, vt ad vitam illam beatam securiùs transeat, vbi Deum sine fine videbimus, amabimus & laudabimus in sæcula sæculorum. Amen.

PARAENESEOS AD POENITENTIAM
CONCLUSIO.

DEo optimo maximo cœptis nostris aspirante, conatusque nostros adinuante, pro ingenioli nostri modùlo obiectionibus tuis vtcunque satisfecimus, frater in Christo charissime. Iam iam receptui canendum est, supremaque manus instituto operi ad-mouenda: si prius id te monuero, ne committas, vt cum hæc parænesis tui causa ad plures peruenerit, quos & ad agendam pœnitentiam adduxerit, & solito meliores reddiderit: tibi omnium vni nihil contulerit, nihilque adue-

xerit emolumentum: durumque cor tuum non plus emolliuerit, quam si dura silex, aut stet Marpesia cautes. Sicut enim corpori exitiale est corporalem cibum non posse percipere, ita animæ perniciosissimum est spirituales delicias fastidire. Vtunque res cadat, tu ipse videris, anima tua in manibus tuis.

Adulato-
rum confi-
lia.

Sua Scripto-
ris accusa-
tio.

Scio equidem, quòd dum hæc mea parænetica Epistola tibi reddita fuerit, eam conuocatis amicis tuis ostendens, & de vitæ tuæ causâ à fautoribus, mortis consilium quæres: qui dum non te, sed res tuas diligunt, omnia tibi ad assentationem dicunt: quorum consilia vel tuo ipsius iudicio te perdiderunt, & ad tantam peccandi licentiam perduxerunt. Qui ut à sano meo consilio in peruersam suam te auocent sententiam, de meo, sat scio, tibi dicent: quòd in oculo tuo video festucam, in meo autem non video trabem: quod te laudabilem vitupero, & me vituperabilem collaudo: quòdque aliis medicinam adhibeo at ipse vlceribus scateo. Ingenuè & ex animo profiteor, frater charissime, quòd manus illæ mundæ esse debent, quæ alios volunt mundare, lucemque videre debet, qui de tenebris vult iudicare: cuiusmodi non sum. Pulchrum etenim depinxi hominem turpis pictor: atque vtinam sic quotidie viuerem, vt intra meipsum accusatricem conscientiam non haberem! Te autem ad pœnitentiæ littus dirigo, qui adhuc in peccatorum sordibus fluctuo: circa vitam tuam sum austerus, & circa vitam meam benignus:

cum

cùm potius deberes me audire parua leuiaque mandantem & magna arduaque facientem. Veruntamen ille qui præcepit: Quæ dicunt, Matth. 23. facite, quæ autem faciunt, nolite facere: ipse inde prohibet sana iniustorum consilia negligere. Est quandoque olitor opportuna locutus. Etenim sicut bonus Dominus mali serui ministerio bonam facit eleemosynam: ita & per me, licet impœnitentem, misericors Dominus te reuocare voluit ad pœnitentiam. Quoniam autem loquendi authoritas perditur, quando vox opere non adiuuatur: illa quoque vox libentiùs auditorum corda penetrat, quàm dicentis vita commendat. Idcirco vt quod voce prædico, opere expleam, aliosque erigendo, ipse à peccatis meis resurgam, omnes tam legentes, quàm audientes, qui ex his laboribus nostris animæ suæ fructum retulerint, obnixè rogo atque obtestor, vt pro mea Scriptoris anima dicant, Pater noster & Aue Maria.

F I N I S.

